

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ.

Έν Κύπρῳ σελήνια 8.
Έν τῷ ἔξωτερικῷ " 10.

Εκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. CHOURMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ὁδὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρῶνται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΟΥΤΕ ΚΟΜΜΑΤΑ.

— § —

Δὲν δύναται τις νὰ μᾶς ἀραιώσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ κοινοῦ, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπαρξὴν κομμάτων ἐν πάσῃ τῇ Κύπρῳ κοινῶν, ὑπερέβημεν πᾶσαν φιλοκομματικὴν χάραν, ἀλλὰ τοῦτο διότι τὸ κόμμα εἶνε ἀπλῶς τὸ σημεῖον τῆς ἀσυνφωνίας καὶ τῆς διαίρεσεως, καὶ οὐχὶ διότι τὸ κόμμα ἀποτελεῖ μερίδα τινὰ ἀτόμων ἐχόντων τὸ αὐτὸ φρόνημα καὶ ἐπιδιωκόντων ἀπὸ κοινοῦ τὴν κατόρθωσιν προδιαγεγραμμένου τινὸς σχεδίου.

Τὰ κόμματα παρ' ἡμῶν σπείρονται, φέρονται, ἀνέχονται καὶ πληθύνονται ὑφ' ἐνὸς δραστηρίου σπαρέως, ὑφ' ἐνὸς ἀόκνου καλλιεργητοῦ, καλουμένου διὰ τοῦ ἡδίστου ὀνόματος, τοῦ ἐνδόξου, τοῦ λατρευτοῦ πρὸ Θεοῦ καὶ μετ' αὐτόν: ἀτομικοῦ συμφέροντος. Ὡ! μέγα καὶ παντοδύναμον ὄνομα! Προσκυνήσατε...

Εἰς ἄλλας πεπολιτισμένας χώρας τὰ κόμματα σχηματίζονται ὡς ἐξῆς: Μερὶς τις ἐν τοῖς πράγμασιν ἐνερgeticῶς, ἀκολουθεῖ ἴδιον σύστημα διεκδύσεως τῶν κοινῶν, ἴδιον σύστημα ἐνεργείας, ἔχει ἴδιους τρόπους καὶ χροᾶτα ἰδίους μέσους πρὸς κατόρθωσιν τινος ὠφελίμου. Ἄλλη μερίς, ἀποδοκιμάζουσα τὸ σύστημα ἐκείνης, τοὺς τρόπους καὶ τὰ μέσα οἷς χροᾶται πρὸς διεκδύσασιν καὶ προαγωγῆν τῶν κοινῶν, φρονεῖ ὅτι ἄλλα συστήματα καὶ ἄλλοι τρόποι οὗς αὐτὴ σκέπτεται, ἢ ἴσως λιγότερο, εὐκολώτεροι καὶ ὠφελιμώτεροι. Οἱ μὲν ἀκολουθοῦσι τὰς ἰδέας τῆς πρώτης, οἱ δὲ κατατάσσονται εἰς τὴν χορείαν τῆς δευτέρας καὶ οὕτω σχηματίζονται δύο κόμματα ἀντιποιοῦμενα τῆς ἀρχῆς, ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ ἰσοπέδῃ τῇ ἰερᾷ ἀμίλλῃ ἢ ἀναδεχθῆναι τὸ ἐν συντετώτερον, φρονιμώτερον, νομιμώτερον, ἰκανώτερον καὶ ὠφελιμώτερον τοῦ ἄλλου. Ὑπὸ τοιοῦτον ὅρον τὰ κόμματα εἶνε ἰσχυρὰ, εἶνε ἰερά, εἶνε θεῖα, διότι τοιοῦτοτρόπως πάντα ἰδέα βασιλεύεται, ἐξαρτίζεται, καθαρίζεται, πᾶσα ἀσθαμεία καὶ ἐγωισμὸς χαλκροῦται πᾶν παράτολμον καὶ ἀπονονημένον κίνημα ἀναγκάζεται, πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν. Ἰδὸν πῶς σχηματίζονται τὰ κόμματα εἰς ἄλλας κοινωνίας ἐχούσας τὴν ἀνάγκην ἰδέαν νὰ μεριμνήσῃ μετ' ἑαυτῶν καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας τῶν περὶ τὸν κοινὸν πρᾶξάντων. Δὲν φαίνονται εἰς ἡμᾶς τοὺς κυπρίους ἀνοήτοι αἱ ἰδέαι αὗται καὶ μορφαὶ αἱ ἀφορμαὶ αὗται αἱ σχηματίζονται εἰς τὰς χώρας ἐκείνας τὰ κόμματα:

Τὶ νὰ τοὺς κάμω; δὲν ἐδιδάχθησαν ἀκόμη τί θὰ πῇ ἴδιον συμφέρον; δὲν ἴθωσαν εἰς Κύπρον νὰ διδασχῶσι τί θὰ πῇ «ἀπὸν φορτῶσι πῶστω σου τὰνα σου νὰ φορτώσῃ» καὶ ὅτι ἡ παροιμία αὐτὴ καθ' ἡμᾶς τοὺς κυπρίους σημαίνει ὅτι «καὶ ἐὰν ἴδῃς ἄλλον κλέπτοντα ξένην περιουσίαν καὶ οὐχὶ ἰδικήν σου, βοηθήσῃ τον νὰ κλέψῃ περὶ πόσῃ». Ποῦ νὰ μάθωσιν ἐκεῖνοι τέτοια φιλοσοφικά ἀποφθέγματα καὶ νὰ γνωρίσωσιν ὅτι χάριν τοῦ ἰδικαίωτός σου πᾶν ὅτι πράξῃς εἶνε συγχωρημένον;

Πόσον ἀντιπαθῶ τὸ δεῖνα ἄτομον, διότι ὁ ἀνόητος, ἐτόλμησε νὰ κάμῃ τὸ ἔργον τὸ ὅποιον κάμω ἐγώ! Ἐναντίον του λοιπὸν νὰ σηκώσω καὶ θεῶς καὶ δαίμονας καὶ συγγενεὶς καὶ φίλους διὰ νὰ τὸν κάμω νὰ ζημιώσῃ, νὰ πάθῃ, διὰ νὰ γελάσω, ἀλλὰ πόσον ἢν γελάσω ἂν τὸν ἴδω καταστρεφόμενον ἐντελῶς...

Πόσον ἀπεχθάνομαι ἐκείνον τὸν ἄλλον, διότι, ὁ χαμένος, ἐτόλμησε νὰ νομίτῃ ὅτι ἔχει καλλίτερον κεφαλήν τῆς ἰδικῆς μου καὶ προσπαθεῖ νὰ κερδίτῃ δι' ἐκείτην τὴν δεινὰ ὠφέλειαν, τὴν ὅποιαν ἐγὼ ἐπιδιώκω.

Ὡ! Θεοὶ καὶ δαίμονες! βοηθήσατέ με ἐναντίον του νὰ τὸν διδάξω νὰ μάθῃ ὅτι ἐγὼ εἶμινο τὸ ὅποιον θέλω νὰ κάμω τὸ κάμω.

Πόσον διαστρεφόμενος νὰ βλέπω αὐτὸν τὸν ἄλλον, διότι... ἂν νὰ μοῦ φάνῃ ὅτι δὲν εἶνε μαζί μου. Καλὸν ἢν τὸν διαρθώσω!

Ἰδὸν λοιπὸν ποῖον εἶδος κόμματα ὑπάρχουσι παρ' ἡμῶν. Σπείρονται καὶ οὐχὶ κόμματα. Σπείρονται διαβάλλοντα, καταδιώκοντα, συκοφαντοῦσα ἀλλήλας, ὀδύρουνται ἀντιμάζοντα κ. λ. κ. λ.

Ἐὰν ἀκούσῃτε τινὰ κατακρίνοντα τὴν διεκδύσασιν τοῦ δεινῶς ἢ θεῖνῶς κοινῶν, σωματεῖου ἢ καταστήματος, προτείνετε τον νὰ συνεργασθῆτε πρὸς σχηματισμὸν κόμματος ἐναντίον διὰ ν' ἀπαλλαγθῆ τὸ κοινὸν τῆς ἐπιχειρημένης βλάβης. Ἡ ἀκούσῃτε ἀμέσως: τί μὲ μέλλει ἐμέ; Ἐὰν ἀκούσῃτε ἄλλον ἐλέγχοντα πράξεις ἄλλου κοινῶν σωματεῖου καὶ ἀποδεικνύοντα τὸ πλῆμμελές τῆς διαχειρίσεως, μὴ τὸν εἴπητε ὅτι ἴδιον ἐντήμιον καὶ γενναῖον ἀνδρὸς εἶνε παρηγοῖα νὰ ἐλέγξῃ. Ἡ ἀκούσῃτε ἐπίσης: ἐγὼ εἰς τὸ ἔργον μου καταγινομαι: τί μὲ μέλλει;—Μὰ καλὸν εἶνε κοινὰ πράγματα καὶ πρέπει νὰ φροντίζωμεν... Βλέπετε ἐν στραβῶμα τῶν χειλέων, ἐν ὕψωμα τῶν ὤμων καὶ κατόπιν τὴν βράχιν τοῦ ὑποκαίμενου. Μένεις καὶ σὺ μόνος καὶ τάλανίζεις τὴν ἀνοησίαν σου.

Εἰς τὴν ἔλλειψιν τῶν κομμάτων δύο τινὰ συντείνονται: ἡ μεγάλη ὁμόνοια ἀγάπῃ καὶ σὺμπνοια μίᾳς κοινωνίας ἐνεργούσης ὡς ἐν σῶμα καὶ μίᾳ κεφαλῇ, ὅπερ, ἂν ἴης σπάνιον εἰς τὰς μάλλον πεπολιτισμένας χώρας, εἶνε ἀκατόρθωτον ὅμως εἰς ἡμᾶς, ἢ τὸ ἄλλο ἄκρον, ἡ μεγάλη διαίρεσις, ἀσυνφωνία καὶ διχόνοια τῶν ἀτόμων, μὴ κατορθόντων οὐδὲ τριῶν νὰ ὁμονοήσωσιν ἢ νὰ συμπράξωσιν ἢ νὰ συνεργήσωσι περὶ ὑποθέσεως τινος. Καὶ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν γνωρίζει καὶ δύναται νὰ ὁμολογήσῃ, ἀνευθροβιά τῶς ὡς πρῶτεύομεν, ὅτι ἡ ἔλλειψις κομμάτων παρὰ ταῖς ἡμετέρας κοινωνίας ὀφείλεται εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τὸ τελευταῖον.

Ἐἴπομεν τί ἐννοοῦμεν λέγοντες κόμματα: ἄλλως κόμματα πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἄλλου, πρὸς βλάβην του κ. λ. κ. λ. εἰρήσκει τις τόσα, ὅσα καὶ ἄτομα. Σπείρονται δηλαδὴ ἀλλήλας καταδιώκοντα χάριν τοῦ ἰδίου συμφέροντος ἢ τέλος χάριν... καταδιώξεως ἀπλῆς καὶ μόνης κόμματα ὅμως ἀναθαιμωμένα περὶ τῶν κοινῶν δὲν ἔχομεν. Ἐθιμακόμμεθα ἐν τοιαύτῃ ἀποσυνθέσει, ἐν τοιαύτῃ νεκρότητι ὥστε οὔτε νεῖρα ὑπάρχουσι. Ὅστε κόμματα δυστυχῶς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀπὸ κοινοῦ τὰ δύο Ἀναγνωστήρια τῆς πόλεως μας, ἐν οἷς διακρίνονται καὶ Τρικουπικαὶ πολλοὶ καὶ Δηλιγιαννικαὶ ὀλίγοι καὶ εὐς ρο φοι οὐκ ὀλίγοι, ἐζήτησαν τηλεγραφικῶς ἐξ Ἀθηνῶν παρὰ τοῦ γραφείου τῆς «Ἀκροπόλεως» τὴν ἐκβασιν τῶν ἐκλογῶν, τὴν δὲ παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐλήφθη ἀπάντησις ὅτι ἠττήθη ἡ Κυβέρνησις. Κατόρθωσε λοιπὸν ὁ κ. Δηλιγιάννης νὰ λάβῃ τὴν σὺν πρόθεσιν ἀντὶ τῆς ἀντί. Μεγάλῃ μερίδι τῶν ἔξω τῆς Πατρίδος Ἑλλήνων ἦσαν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς κυβερνητικῆς ἰκανότητος τοῦ κ. Τρικούπη. Ἐἴαν λοιπὸν καὶ ἡ ἄλλη ἡδῆ

μερίς μεῖνη ἐπίσης εὐχαριστημένη ἐκ τῆς κυβερνητικῆς ἰκανότητος τοῦ κ. Δηλιγιάννη, θὰ κατόρθωθῇ ἐν μέγα καλόν, τὸ νὰ εἶνε δηλ. σὺμπαντες οἱ ἔξω Ἑλληνες εὐχαριστημένοι ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Μ. Πατρίδος τῶν.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐμάθομεν ὅτι ὁ ἐσχάτως μεταβὰς εἰς Ἀθήνας πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν σπουδῶν του κ. Νικ. Γ. Μενάρδος, ἀπόφοιτος τοῦ ἑλλην. σχολείου τῆς πόλεως μας, ἐξετασθεὶς, κατετάχθη εἰς τὴν δ. τοῦ γυμνασίου τάξιν.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐπίσης ἐμάθομεν ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι οἱ δύο ἀξιολογοὶ καὶ συμπαθεῖς νέοι κ. κ. Θεοφάνης Θεοδότου καὶ Ἀριστόδημος Δημητρίου, ἀνεψιοὶ τῆς Α. Μακαριότητος, ἐκηρύχθησαν διδάκτορες ὁ μὲν πρῶτος τῶν νομικῶν, ὁ δὲ δεύτερος τῆς ἰατρικῆς. Τὰ συγχαρητήριά μας τοῖς ἀγαπητοῖς νέοις καὶ τὰς εὐχὰς μας πρὸς βελτίονα καὶ ἐπιτυχῆ προαγωγῆν.

Ὁ Ἀντωνῆς Μιχαὴλ Μούζουρου ἐκ Πισσουρίου, ὅστις κατηγορηθεὶς ἐπὶ ἀσελγείᾳ κατὰ τινος παιδῶς ἠθωώθη ὑπὸ τοῦ νῦν συνεδριάζοντος κακουργιοδικείου καὶ ἀπήλθεν εἰς τὸ χωρὶον του, ὑπῆγε νὰ ἐξαγάγῃ τὸ ὄπλον του. Ἐκ τινος σχοίνου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶχεν αὐτὸ κεικωμένον, διότι δὲν ἔχει ἀδειαν νὰ φέρῃ, ὄπλον, καὶ πυρεβολήσῃ αὐτὸ, τὸν ἐπλήρωσαν ἐπικινδύνως κατὰ τὴν ἀριστερὰν πλευράν. Δὲν ἀπεβίωσεν εἰσέτι, θὰ μετακομισθῇ δὲ εἰς τὸ ἐν ταῦθα νοσοκομεῖον, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει μεγάλη ἐλπίς ὅτι θὰ σωθῇ. Ὁ ἀριστερὸς πνεύμων διετρήθη. Ἐγένετο λοιπὸν ἐφεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ κ. Πόβιλ εἰς τὸν σχοῖνον.

Σήμερον ἀποπερατεῖ τὰς δίκας τοῦ το κακουργιοδικείου. Τὰ περὶ τούτων εἰς τὸ προσεχές.

Πρόεδρος τῆς δημοτικῆς Ἐπιτροπῆς Μόρφου διωρίσθη κατ' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁ ναζίρης τῆς ἐπαρχίας Ρασίφ ἐφένδης.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λάρνακος ὅτι χωρικός τις ἐκ τοῦ διαμερίσματος Λάρνακος, ὅστις διαφωνήσας μετὰ τῆς συζύγου του ἐγκατέλειπεν αὐτὴν ἐγκυον, τούτου δ' ἔνεκα τὸν ὑπεχρέωσεν αὐτὴ διὰ τῆς Μητροπόλεως νὰ διδῇ εἰς αὐτὴν ποσὸν τι πρὸς διατροφήν, εἰσῆλθε λάθρα μετὰ τὸν τοκετὸν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μητρὸς, ἐκλεψε τὸ ἀρρεν βρέφος καὶ, πρὸς τὸ ν' ἀπαλλαγῇ τῶν ἐξόδων τῆς διατροφῆς, τὸ ἐξέθεσεν εἰς διαφόρους θύρας ἐν Λάρνακι, ὅτε κατόπιν εὐρέθη νεκρὸν ἐν μέσῃ τῇ ὁδῷ ἔξωθεν τῆς Μητροπόλεως. Ἡ μήτηρ ἀναζητοῦσα ἐν ὄδυμοις τὸ τέκνον τῆς κατήλθεν εἰς Λάρνακα, εὔρεν αὐτὸ, καὶ κατήγγειλε τὸν παιδοκτόνον πατέρα εἰς τὴν Ἀκυνομίαν, ἥτις καὶ τὸν συνέλαβεν, ἐλπίζομεν δ' ὅτι θὰ τιμωρηθῇ αὐστηρῶς πρὸς παραδειγματισμὸν τὸ τέρας τοῦτο τὸ καὶ τῶν θηρίων θηριωδέσερον.

Λίαν καλὸν θεωροῦμεν ἡμεῖς τὸ μέτρον ὅπερ

τὸ Δημαρχεῖον ἐπέστη διὰ τὰς ὑδρορροάς τῶν δύο μάλισα ὁδῶν Ἀγ. Ἀνδρέου καὶ Ἀγ. Γεωργίου. Ἐν ὥρᾳ βροχῆς ἡ στενὴ μάλισα ὁδὸς ἀγίου Ἀνδρέου καθίσταται κυριολεκτικῶς ἀδιάβατος. Ἡ ὁδὸς πληροῦται ὕδατος διὰ τῶν πεζοδρομίων, ὅπου εὐρίσκονται ταιαῦτα, δὲν δύναται τις νὰ διέλθῃ διότι αἱ ὑδρορροαὶ εἶνε, ὡς τόσα τοῦσι ἄνωθ' ἐν τῷ πρὸς τοῦτοις δὲ τὸ ὕδωρ ριπτόμενον ἀπὸ τοιοῦτου ὕψους ἀναπηρᾷ καὶ ἀνασπῶν τούς πηλοὺς καθιστᾷ τούς διερχομένους ἀγνωρίζους. Περὶ τοῦ ἀτόπου τούτου τῶν ὑδρορροῶν ἐν τῇ ρετῇ ταύτῃ ὁδῷ ἐπέστησεν ἡ «Σάλπιγξ» τὴν προσεγγίην τοῦ Δημ. Συμβουλίου ἄλλοτε, ἐλπίζομεν δ' ὅτι θὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ καλὸν μέτρον ὅπερ ἐσκέφθη. Διὰ δὲ τὰς ὀλίγας ἐκείνας οἰκίας αἵτινες εὐρίσκονται εἰς τὴν ὁδὸν ταύτην καὶ δὲν δύναται νὰ ὑποσῶσι τὴν μικρὰν ταύτην δαπάνην, ἔχει χρέος νομιζόμεν τὸ Δημαρχεῖον νὰ δαπανήσῃ ἐν μέρος τῆς ὅλης δαπάνης.

* *

Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις ὁ Σουλτάνος ἠδύοκῆσε τέλος τὴν παραχωρήσῃ τὰ προνόμια εἰς τὸ Πατριαρχεῖον καὶ οὕτως ἠνεώχθησαν αἱ Ἐκκλησιαί. Ὁ Σάββα πασᾶς ὅσις καθ' ἡ λέγεται ἀνεδέχθη νὰ πείσῃ τὰ λαϊκὰ μέλη τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Πύλης, μὴ κατορθώσας τοῦτο, ὑποπέσας δ' εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ Σουλτάνου, ἐζήτησεν ἄδειαν ἀπουσίας καὶ μὴ λαβῶν ταύτην, ἐξύρισε τὸν βαθὺν πώγωνα, ἔθεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του πῖλον γαριβαλδικὸν καὶ μεπρασίνους διόπτρας ἀνεχώρησε διὰ Μασσαλίαν.

Φίλε «Σάλπιγξ».

Ἐχει ἀκόμη 4 μῆνας νάλθη ὁ καιρὸς τοῦ Νομοθετικοῦ ἀλλὰ ἔχομεν χρέος ἡμεῖς ὁ λαὸς νὰ εἰπώμεν ἀπὸ τώρα μερικὰ πράγματα εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους μας, διὰ νὰ σκεφθῶσιν ὀλίγον ἐνωρὶς καὶ νὰ παύσουν πλέον ἐκεῖνα τὰ περιπαλιχίματα.

Ἐὰν ἔχουν σκοπὸν νὰ σκεφθῶσι μὲ τὰ σωστά των διὰ κανὲν πρᾶγμα τοῦ τόπου ὠφελίμον καὶ νὰ συνεργασθῶσι μὲ τὴν ὀρεξίν των διὰ νὰ τὸ κατορθώσουν, τότε νὰ κάμουν τὸν κόπον νὰ πᾶν ἐκεῖ μέσα. Εἰδὲ μὴ, ἐὰν πάλιν ἔχουσι σκοπὸν νὰ πᾶν καὶ νὰ τρῶν ταῖς ἡμέρας χωρὶς καμίας ὠφελείαν παρὰ νὰ ψηφίζουσιν διὰ τὰ ναύαγια καὶ διὰ τὰ κύματα, διὰ τὰ σφογγάρια καὶ διὰ ταῖς πέρις νὰ μὴ πατήσουν ἐκεῖ μέσα. Ἐχουν τώρα ἀρκετὸν καιρὸν νὰ σκεφθῶσι τί θὰ κάμωσι, νὰ συνέλθωσι νὰ συνακεφθῶσι καὶ νὰ χαράξωσιν ἀπὸ τώρα ὄχι τὴν ὁδὸν τῆς Λευκωσίας καὶ τοῦ Νομοθετικοῦ, ἐκείνη εἶνε ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ χαμαμένη, ἀλλὰ τὴν ὁδὸν τὴν ὁποῖαν θὰ ἀκολουθήσωσιν ὅλοι μαζί, ὄχι ἐκείνην ποῦ θ' ἀκολουθήσῃ καθένας χωριστά. Ἀρκοῦσι πλέον οἱ νόμοι. Νὰ τοὺς ἀπλώσωμεν ἔμπορον νὰ σκεπῶσιν τὴν Κύπρον ὀλόκληρον, ἐνῶ δὲν εἶνε ἱκανοὶ οὐδ' εἰς ἐν κατὸν τῆς νὰ δώσωσι τὴν ηγεσίαν καὶ τὴν ἐστῆσαν.

Ἄρξτε νὰ συνέλθωσι καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἴσως πρὶν κοιμηθῶσι μέσα εἰς τὴν Λευκωσίαν, νὰ σκεφθῶσι τί πρέπει νὰ καθυποβάλωσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν, νὰ δημοσιεύσωσι τὰς ιδέας των καὶ νὰ μὴ λέγουν ὡς εἶπαν εἰς τὸ ὑπόμνημα: ποῖος ἄλλος ἔχει τόσην γνώσιν τῶν πραγμάτων ὥστε νὰ ἐννοήσῃ ἂν ἔχη καλῶς ἢ ὄχι, διότι ποκάτω ἀπὸ τὸ καύκαλλον ἐνὸς χωρικοῦ ἔμπορον νὰ εὑρὸν ἰδέαν ποῦ δὲν τὴν ἔχει μὲν τὸ καπέλλον πολλῶν.

Σκέφθητε κύριοι ἀντιπρόσωποι! Ἀρκοῦν τὰ περιπαλιχίματα. Σ' αὐτὸ τὸ νομοθετικὸν

ἔχετε πολλὰ νὰ ζητήσητε, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ σῶσ' εἶπω κ' ἐγὼ μερικὰ.

Ἀπὸ τὰ ὄρη.

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ.

Ἀγνωστος ἢ τροπὴ ἢ θὰ λάβωσι τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα μετὰ τὴν ἦξιν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τὴν ἔλευσιν τῶν ἀντιπολιτευομένων εἰς τὰ πράγματα. Ἡ ἀντιπολιτεὺς λαμβάνει τὴν ἀρχὴν ἐν ἐπισημῇ καὶ ἢν πλείστα ὅσα ἐθνικὰ ζητήματα εὐρίσκονται ἐκκενρῆ, πάντες δ' οἱ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ Ἑλληνας-σχηματίζονται πολλὰς ἀρρομὰς νὰ ἐκτιμήσωσι τὴν κυβερνητικὴν ἱκανότητά τοῦ κ. Τρικούπη, μετ' ἴσης ἐλπίδος ἀναμένουσι νὰ ἴδωσιν καὶ ἐκτιμήσωσι καὶ τὴν τῆς ἀντιπολιτευομένης μερίδος ἱκανότητά, ἢς τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὸν ὑπερτῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ζῆλον δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῶσιν. Ἰδόμεν ἔτι καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐν ἀκριβῶς ἀντιθέτῳ πολιτικῇ, ὡς φρονεῖ, θὰ κατορθώσῃ νὰ προσελκύσῃ καὶ ὑπερἑκτου τὴν ἰδέαν τῶν ἔξω Ἑλλήνων, ὅτινες μακρὰν ὄντες—σωματικῶς ὁμοῦ-μόνον—τῶν πραγμάτων, μόνον ἐπιθυμῶντων ἔχουσι νὰ ἀκούωσι τὰ πράγματα τῆς Μεγάλῃς Παιρῖδος, βελτιούμενα, προσδεύοντα καὶ εἰς ὕψος δόξης καὶ ἰσχύος ἀφικνούμενα. Τοῦτο μόνον ἐπιθυμοῦμεν ἡμεῖς οἱ ἔξω Ἕλληνας καὶ ἀδιαφοροῦμεν ἂν ὑπὸ τοῦ θεῖου ἢ τοῦ δεῖνος ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κατορθώσῃ. Ἡ ἱστορία θὰ παραχωρήσῃ εἰς ἕνα ἕκαστον τὴν ἀρκούντων σελίδα τῆς.

Ἡ Ἀγγλία ἀνέλαβε πρὸ πολλοῦ καὶ μοιραζομένη τὴν Ἀφρικὴν εἰς ζώνας δίδουσα εἰς τὴν Γερμανίαν, εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν Πορτογαλίαν καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνὰ ἕν μέρος διὰ νὰ ἐξασκοῦσθῶσι τὸ ἐμπορευτικὸν ἔργον των, ἀλλ' εἰς τὸ μερίδιον ἔπερ ἀπεράσις νὰ δώσῃ ὡς ἐκ τῶν ἰδῶν καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν, εἴρεν ἀνίστασθαι αὐτὴν τὴν Ἰταλίαν, ἢτις ἠθέλε νὰ λάβῃ καὶ τὴν Κατάλαν, κώμην ἢν εἶχεν ἡ Αἴγυπτος ἄλλοτε καὶ τὴν ὁποῖαν κατέχου ἤδη οἱ Τερέβιται. Οἱ Ἀγγλοὶ δὲν ἀπεράσιον νὰ δώσωσι τὴν Κατάλαν, ἐκτός ἐὰν ἡ Ἰταλία ὑπέσχετο νὰ τὴν ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐὰν αὕτη τὴν ἐξήκει ποτὲ ἄλλ' ἢ Ἰταλία δὲν ἀναλαμβάνει νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν Κατάλαν ἀπὸ τῶν Τερέβιταις διὰ νὰ τὴν δώσῃ κατόπιν εἰς ἄλλους. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν διεκόπησαν αἱ διαπραγματεύσεις, δὲν ὑπάρχει δὲ εἰδήσις ἂν ἐπανελήθησαν.

Ἐξ Ἀθηνῶν 9 Ὀκτωβρίου 1890.

Σημερινὰ τηλεγραφήματα ἀγγέλλουσιν ὅτι ἐπικρατεῖ ἀναβρασμὸς μέγας ἐν Κων/πόλει καὶ ὅτι ἡ Πύλη προέβη εἰς συλλήψεις. Καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν ἐκλείσθησαν οἱ ναὶ καὶ οὐδεὶς ἰσρεὺς ἐτέλεσε λειτουργίαν κατὰ τὴν προχθεσ Κυριακῇ. Ὁ Σουλτάνος καλῶν παρ' ἐαυτοῦ τοὺς προκρίτους τοῦ Φανερῶ ἀπέειλε αὐτοὺς δι' ἀπειλῶν μεγάλων. Ὁ ἀναβρασμὸς κορυφώθη τόσον παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ὅσον καὶ παρὰ τοῖς Ἀρμενίον. Νεώτατον τηλεγράφημα ἀγγέλλει ὅτι αἱ ταρχαὶ φοβερώτεραι ἐπανελήθησαν ἐν Ἀρμενίᾳ καὶ ὅτι τρία συντάγματα τουρκικοῦ στρατοῦ ἀπεχώρησαν πρὸ 6 χιλιάδων Ἀρμενίων ἐπαναστατῶν ἠττηθέντα. Ὁ Τσάρος ὀριστικῶς εἶπεν εἰς τὸν Χαμηδὸ ὅτι ὁ Τσάρεβιτς δὲν θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Κων/πολιν, ἀπερχόμενος κατ' εὐθεῖαν εἰς Ἀθήνας.

Αἱ «Σπέτσι» ἀνεχώρησαν κατευθυνόμεναι εἰς τὸν Πειραιᾶ ὅπου θὰ ὦσι τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ τῇ ἡμέρᾳ δηλ. τῶν ἐκλογῶν. Παρασκευάζεται πανηγυρικὴ ὑποδοχὴ.

Ἀναρὰ καθίσταται ἡ ἀναγκρῆ τῶν περὶ τοῦ πατριαρχικοῦ ζητήματος ἀντιφρασιῶν εἰδήσεων. Αἱ γενναῖαι ἀποφάσεις, εἰς αἷς προέβησαν νὰ προβῶσι τὰ δύο σώματα, ἀνεδέχθησαν καὶ πάλιν, διότι ἐπισήμως ἠγγέλλθη ὅτι ἐντὸς μιάς ἑβδομάδος ἔμελλε νὰ ἐκδοθῇ σουλτανικὸς ἰραδὲς, ἐπικυμῶν τὰ προνόμια τοῦ πατριαρχεῖου, ὑπισχνόμενος δ' ὅτι δὲν θὰ διορισθῶσι νέοι σχισματικοὶ ἐπίσκοποι, πρὶν ἢ ἐπέλθῃ συνενόησις πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ὀρθοδοξίας. Ἀλλ' ἡ ἑβδομὰς παρήλθε καὶ ἡ ὑπόσχις δὲν ἐξετελέσθη. Τουναντίον, ἀγγέλλεται ὅτι ὁ Ἐξάρχος ζητεῖ καὶ τρίτον Βεράτιον ὑπερ τοῦ ἐπισκόπου Βελεσῶν, προσκαλεῖ δὲ τὴν Πύλην νὰ ἐνεργήσῃ ἀπογραφήν εἰς δύο ἄλλας ἐπισκοπὰς, ὅπως πεμφθῶσι καὶ ἐκεῖ ἐπίσκοποι Βούλγαροι, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ δύο τρίτα τοῦ πληθυσμοῦ ἀποτελῶνται ἐκ Βουλγάρων, ὡς προσέταξε τὸ Φερμάνιον. Πότε θὰ ἐννοήσωσι τέλος οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ἔθνους καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅτι ματαιοπονοῦσι καὶ ταπεινοῦνται ἀνωφελῶς προσδοκῶντες παρὰ τῶν Τούρκων καὶ διὰ τῶν Τούρκων ἀνεκτὴν λύσιν τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων καὶ ὅτι μόνη ὕγιης πολιτικῆς εἶνε ἡ ἐφαρμοζομένη ἤδη ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων αὐτοδικία.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κων/πόλεως, ἀπὸ τῆς Τετάρτης ἡ Ἐκκλησία ἐκηρύχθη ὡς ἐν διωγμῷ, ἐκλείσθησαν δὲ, διαταγῇ τοῦ πατριαρχεῖου, πάντες οἱ κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν κράτος ναοὶ τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων. Ἀλλ' ἡ λυστέλεια τοῦ μέτρου ἐξαρτάται πρωτίτως ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς, ἀπαιτεῖται δ' ἀνένδρατος εὐστάθεια καὶ ἐπιμονή, ὅπως ἀναφλεγῇ τὸ ἀποναρκωθὲν φρόνημα τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ κατανοήσωσιν ἔργῳ οἱ κρατοῦντες ὅτι ὑπάρχουσιν ὄρη, ὧν ἡ

ὑπερβολὴ δὲν εἶνε ἀσφαλῆς. Αἱ αὐτοκράτοις ὀρθόδοξοι Ἐκκλησιαί, εἰς αἷς ἐπρόκειτο ν' ἀπευθυνθῇ ὑπὸ τοῦ πατριαρχεῖου ἀδελφικὴ ἐπίκλησις ἀρωγῆς, θὰ συνεννοήσωσι περὶ τοῦ πρακτεῖου. Καὶ αἱ μὲν διαθέσεις τῆς Ἑλλάδος, τῆς Σερβίας, τοῦ Μικροβουίνου εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται ἀμειψιότητι, δὲν θὰ φανῇ δ', ἐλπίζεται, ἀνάλγητος καὶ ἡ Ρωμανία. Ὅτι ἀρροχ τὴν μεγάλην ἐμποδοζὸν δύναμιν, ἡ πρόσφατος δόγμασις τοῦ Τσάρου ἀπέδειξεν ὅτι ἀπονέμει τὴν θέουσαν προσοχὴν εἰς τὰ συμβαίνοντα ἐν τῷ πατριαρχεῖῳ, δὲν εἶναι δ' ἀδύνατος ἐπὶ τοιοῦτοις ὅροις κοινῇ τις πρὸς τὴν Πύλην διπλωματικὴ παράστασις πάντων τῶν ὀρθοδόξων κρατῶν, ἢς ἡ ἠθικὴ σημασία καὶ αἱ ἀπώτεραι συνέπειαι θὰ ἦσαν ἀνυπολόγητοι.

Κων/πολις, 17.—Ἡ πρὸς τὸ πατριαρχεῖον ἀπάντησις τῆς Πύλης ἀποδέχεται τινὰ τῶν αἰτημάτων καὶ ἀποκρούει ἕτερον. Ἐν τοῖς διπλωματικοῖς ὄμοις ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι ἡ ἀπάντησις αὕτη παρέχει βᾶσιν συμβιβασμοῦ, ἐὰν ὑπάρχει καὶ ἐν τῷ πατριαρχεῖῳ διαλλακτικὴ διάθεσις.—Ἡ Πύλη ἐγκατέλιπε τὸν ἔρον πλεονεξίας διὰ κληρονομίας τῆς ὑπὸ Θεσσαλονίκης εἰς Βιτώλια γραμμῆς μέχρι τῶν ἑλληνικῶν ὄριων. Πρὸς τὰ σερβικὰ σύνορα δὲν ἐπρόκειτο ἀνεκταθῆναι νὰ στραωθῇ διὰ κληρονομίας.

Ἀθήναι, 4.—Ἡ ἀπόφασις τῆς κλείσεως τῶν ναῶν ἐξετελέσθη ἀμέσως ἐν Κων/πόλει καὶ ἐκλείσθησαν ἅπαντες οἱ χριστιανικοὶ ναοί. Ὁμοίως διαταγὰς τὰ σώματα δι' ἐγκυκλίων γραμμάτων ἀπέστειλαν καὶ πρὸς τὰς Μητροπόλεις καὶ ἐπισκοπὰς, τὰς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχεῖου, οὕτω δ' ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος πάντες οἱ ναοὶ κλείσθησαν. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην σήμερον θ' ἀνακοινώσωσι τὰ σώματα καὶ πρὸς τὰς αὐτοκεφάλους ὀρθοδόξους ἐκκλησίας Ἑλλάδος, Ρωσσίας, Σερβίας, Ρωμανίας, Κύπρου καὶ τοὺς πατριάρχας Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων καὶ Ἀντιοχείας, ἐπικαλούμενα ὑπερ τῆς ἐν διωγμῷ χριστιανικῆς ἐκκλησίας τὴν φροντίδα καὶ ἀντιλήψιν τοῖς λοιπῆς ὀρθοδοξίας.

Τὸ περιοδικὸν «Ἐπιστήμη καὶ Ζωὴ» καὶ αἱ Οἰκοκυραί.

Ἐν τῷ περιοδικῷ «Ἐπιστήμη καὶ Ζωὴ» ἐδημοσιεύθησαν «Δέκα ἐντολαὶ τῆς οἰκοκυρίας» λίαν χαρακτηριστικαί ἐντεῦθεν ὀρμώμενος ἀγαθὸς τις ἐπιτίθεται λάβρος κατὰ τῶν συγχρόνων ἡμῶν δεσποινίδων ἦτοι τῶν μελλουσῶν συζύγων καὶ τελευταῖον ἐκθέτει τὰ ἐξῆς προτερήματα, ἃ δεόν νὰ ἔχη καλῇ τις οἰκοκυρά.

1). Πᾶσα οἰκοκυρά ὀφείλει ἢ ἰδίᾳ νὰ διευθύνῃ τὰ τοῦ οἴκου ἔχουσα κατ' ὀφθαλμοῦς, ὅτι ἐὰν ὁ ἀνὴρ μετ' ἰδρωτὸς ἐξοικονομῇ τὰ πρὸς διατροφὴν μέσα, ὀφείλει ἀφ' ἑτέρου καὶ αὕτη νὰ μὴ κἀθηται μετ' ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας, ἀλλὰ νὰ συνεργάζηται εἰς τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα.

2). Αὕτη ἢ ἰδίᾳ ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ πᾶν ὅτι γνωρίζει ἢ μαγεύσῃ καὶ ὑπηρετήσῃ, διότι τότε μόνον δύναται ν' ἀπαιτῇ ἐκπλήρωσιν τῶν καθυκόντων αὐτῶν.

3). Ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ τὰ τοῦ οἰκοκυροῦ ἦτοι νὰ ζυμῶν, νὰ κατασκευάζῃ γλυκῶν κτλ. καὶ πᾶς διατηροῦνται ταῦτα. Πάντα ταῦτα δεόν νὰ γίνωνται ἐγκαίρως καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιβλέψιν αὐτῆς, ἐὰν ἢ ἰδίᾳ δὲν δύναται τοῦτο.

4). Ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ τὰς βάσεις τῆς οἰκονομίας καὶ καταστοιχογραφίας, διότι τὸ τοιοῦτον εἶνε ἀναγκασιότατη ἐπιστήμη ὅπως μὴ ἐξαναγκάζῃ τὸν ἀνδρα νὰ κλέπτῃ καὶ νὰ φεῦδῃται.

5). Ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ πάντα τὰ οἰκιακὰ χειροτεχνήματα, ἅτινα δὲν συνίστανται εἰς τὸ νὰ ἐπιδείξωσι προσκεφάλαιόν τι μινόμεακρον ἢ νὰ στολισῶσιν αἰθουσῶν τινα παρθεναγωγίον, ἀλλὰ νὰ ἔχωσιν πρακτικὴν τινα σημασίαν, ὡς φέρ' εἰπεῖν ἡ ραπτικὴ, ἦτοι νὰ γνωρίζῃ νὰ ράπτῃ καὶ νὰ κόπτῃ γυναικεῖα καὶ μάλιστα παιδικὰ ἐνδύματα, νὰ πλέκῃ κτλ.

6). Ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ τὰς βάσεις τῆς παιδαγωγικῆς καὶ οἰκιακῆς ὕγιεινῆς καὶ μάλιστα τῆς παιδικῆς. Τὸ μάθημα τῆς ὕγιεινῆς εἶναι τόσον σπουδαῖον, ὥστε δεόν νὰ συμπεριληφθῇ ἐντὸς τοῦ προγράμματος τῶν παρθεναγωγίων.

Συνιστῶμεν τὰς ἐντολάς ταύτας, ἐπιλέγει ὁ ἀρθρογράφος, εἰς τὰς νεάνιδας, ἐὰν δὲν ἔχωσι σκοπὸν ν' ἀκούσωσι ποτε τὴν ἠχοῦσαν δυσαρμόνιον λέξιν «γεροντοκόριτσον» ἦτις ἔκαμε πολλοὺς νὰ εἶναι «γεροντοπαλλίκαρα».